

MIHAI DRĂGĂNESCU: TENSIUNEA FILOSOFOCA

Gorun Manolescu

gmnoema@yahoo.com

20 martie 2020

“Mulți oameni din toate straturile sociale afirmă că mintea lor le spune că există ceva, au sentimentul că există ceva, un ceva care ar fi pentru unii o realitate aparte cu care mintea lor are contact, pentru alții fiind divinitatea. [...]” și, mai departe „ Sistemul afectiv al creierului a apărut înaintea celui intelectual [este vorba de mutația de la omul de neandertal la homo sapiens G.M.], ultimul fiind o adăugire la primul, așadar afectivul și intelectualul nu au apărut îmbinate de la început”

CONCLUZIA:

Toate acestea conduc la concluzia că, odată cu mutația menționată, în creierul nostru a apărut o tensiune între intelect care se bazează pe informații din exterior și amintiri în legătură cu astfel de informații și afectiv sau „trăiri” cum le numește fenomenologia Prin care o informație externă sau o amintire este chiar „trăită”, adică învelită/învăluită de afectivitate și simțită în mod interior. O asemenea tensiune Mihai Drăgănescu o numește ”filosofică”. De asemenea, dânsul consideră că ea este responsabilă de ceea ce numim „viață spirituală”.

INTREBARE:

O TRAIRE este absolut subiectivă, nu în sensul constatării că ea există, ci în cel al unei semantici intransmisibile (fenomen Qalia) sau, mai degrabă, în cel care ar însemna o schimbare exterioară în lumea noastră de toate zilele ce ne înconjoară?

Răspunsul lui Mihai Drăgănescu, surprinzător, este „Nu”. Nu este subiectiva.

Nici din punct de vedere semantic și nici din punctul de vedere „obiectiv” al lumii ce ne înconjoară. Pentru că dacă acum corelăm cele spuse anterior cu modelul ontologic drăgănescian în cadrul căruia există o realitate ascunsă a ortosensurilor și sensurilor susținute de o altă ipostază a materiei decât cea cunoscută de la Aristotel citire, realitate care condiționează „fizicul” atunci am putea justifica acest „Nu”. Și anume prin faptul că odată cu mutația și apariția lui homo sapiens a apărut și o eventuală posibilitate internă a creierului uman de a pătrunde și percepe intern, dar și a acționa direct în ortofizic. În acest fel, Mihai Drăgănescu introduce conceptul de „sistem introdeshis”, concept ce poate fi atribuit și omului.

Intervine acum altă întrebare: restul animalelor, cu excepția omului, nu au avut și nu au direct acces, prin introdeshidere, la Ortofizic? Mihai Drăgănescu dă iar un răspuns care ar părea neașteptat dacă nu urmărim cu atenție firul călăuzitor al discursului său; și anume că da, și restul animalelor au acces la ortofizic; numai că singur omul poate fi conștient de un asemenea acces și, potențial, poate, tot conștient, să introducă noi sensuri în Ortofizic care, ulterior vor produce schimbări în fizic. A se vedea, în acest sens, „Experimentul (interior, filosofic) al conștienței” (M. Drăgănescu)

Mai departe, poate introduce omul orice sens care-i trece prin cap în ortofizic, cu consecințe plapabile în fizic? Da, în măsura în care sensul introdus nu contrazice un ortosens existent. Adică nu contrazice o tendință naturală existentă în ortofizic.

Iată cum asistăm plecând de la acea „tensiune” filosofică benefică la o teorie a creației și creativității, adică la una în care omul este chemat ca partener în jocul Naturii; cu o singură condiție: să nu contrazică niște legi ale acestei Naturi.

Iar dacă dorim să intrăm pe **tărâmul metafizicii** așa cum ne propune Mihai Drăgănescu în ultima sa lucrare (Societatea Conștiinței) atunci putem spune că **acele tendințe naturale (ortosensuri) care se regăsesc în Ortofizic și care nu pot fi încălcate au fost/sunt introduse de Divinitatea pe care Mihai Drăgănescu a perceput-o sub ceea ce el a numit „Conștiința Fundamentală”, fiind de „natura” informației pure: „Dacă Dumnezeu este numele ultimei realități, [...] atunci nu ar fi ceva mai mult decât informație” (M. Drăgănescu)**

Dacă suntem (sau nu) aproape de o Societate a Conștiinței? Răspunsul îl dă Profesorul în ultima sa carte, *Societatea Conștiinței* cu înțelesul că **ar mai trebui să trecem un ultim prag**. Iar acest ultim obstacol ne poate conduce, dacă nu suntem conștienți, la **autodistrugere**.